

TÌM HIỂU THÁNH KINH

<https://timhieuthanhkinh.com>

44029 Chú Giải Công Vụ Các Sứ Đồ 11:1-18 Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem Tiếp Nhận Lễ Thật về Sự Các Dân Ngoại Cũng Được Hưởng Sự Cứu Rỗi

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla

Công Vụ Các Sứ Đồ 11:1-18

1 Các sứ đồ và những anh chị em cùng Cha ở trong xứ Giu-đê nghe rằng, các dân ngoại cũng đã nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời.

2 Khi Phi-e-rơ đã lên đến thành Giê-ru-sa-lem, những người chịu cắt bì trách móc ông.

3 Họ đã nói: Người đã vào nhà những người chưa chịu cắt bì và đã ăn với họ!

4 Nhưng Phi-e-rơ đã bắt đầu giải bày cho họ theo thứ tự, rằng:

5 Ta đã ở trong thành Gióp-bê, đang cầu nguyện, thì trong sự ngất trí, ta đã thấy Khải tượng. Có một vật dụng kia, giống như cái khăn lớn, được thả xuống từ trời bởi bốn góc, và đến tận ta.

6 Ta đã chăm chú, xem xét, thấy trong đó có các loài thú bốn chân trên đất, các thú rừng, các côn trùng, và các loài chim trời.

7 Ta đã nghe có tiếng phán với ta: Hỡi Phi-e-rơ! Hãy trỗi dậy! Làm thịt và ăn!

8 Ta đã thưa: Lạy Chúa, không thể nào! Vì chẳng bao giờ thứ gì chẳng sạch hoặc ô uế vào trong miệng của tôi.

9 Nhưng tiếng từ trời lại phán với ta lần thứ nhì: Những vật gì Đức Chúa Trời đã làm cho sạch, người chớ xem là chẳng sạch.

10 Sự ấy xảy ra đến ba lần; rồi hết thấy được kéo lại lên trời.

11 Kìa, ngay lúc đó, ba người từ thành Sê-sa-rê chịu sai đến với ta, đã đến tận căn nhà ta đã ở trong đó.

12 Đấng Thần Linh đã bảo ta đi với họ, chớ nghi ngờ chi. Nay, sáu người anh em cùng Cha đây đã cùng đi với ta, và chúng ta đã vào trong nhà của người.

13 Người đã thuật lại cho chúng ta, thế nào người đã thấy một thiên sứ trong nhà của

người, đứng và phán với người: Hãy sai người đến thành Gióp-bê, mời Si-môn, gọi là Phi-e-rơ.

14 Người ấy sẽ nói cho người những lời, bởi những lời đó người và cả nhà của người sẽ được cứu rỗi.

15 Ta đã bắt đầu nói thì Đức Thánh Linh đã giáng trên họ, cũng như trên chúng ta, vào lúc ban đầu.

16 Ta đã nhớ lại lời phán của Chúa mà Ngài đã phán: Thật! Giăng đã làm báp-tem trong nước; nhưng các người sẽ được báp-tem trong thánh linh. [Công Vụ Các Sứ Đồ 1:5]

17 Vậy, nếu Đức Chúa Trời đã ban cho họ cũng cùng một ơn như cho chúng ta, những người đã tin nơi Đức Chúa Jesus Christ, thì thật sự ta là ai mà có thể ngăn cản Đức Chúa Trời?

18 Khi họ đã nghe các lời ấy thì im lặng; rồi tôn vinh Đức Chúa Trời, rằng: Vậy, Đức Chúa Trời thật cũng đã ban cho các dân ngoại sự ăn năn vào trong sự sống.

Chúng ta không biết cuộc hành trình đi thăm con dân Chúa trong xứ Giu-đê của Phi-e-rơ kéo dài trong bao lâu. Nhưng dường như sau khi Phi-e-rơ đến nhà Cọt-nây tại Sê-sa-rê và tiếp nhận những người dân ngoại vào trong Hội Thánh, thì ông đã quay về Giê-ru-sa-lem để tường trình lễ thật về sự Đức Chúa Trời cũng ban sự cứu rỗi cho các dân ngoại.

1 Các sứ đồ và những anh chị em cùng Cha ở trong xứ Giu-đê nghe rằng, các dân ngoại cũng đã nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời.

Sự việc gia đình Cọt-nây, người thân, cùng bạn bè của ông tin nhận Tin Lành và được báp-tem vào trong Hội Thánh đã được truyền đến con dân Chúa trong khắp xứ Giu-đê, dù là Phi-e-rơ chưa về tới Giê-ru-sa-lem để tường trình sự việc với các sứ đồ và Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem. Cọt-nây là một đại đội trưởng trong quân đội La-mã, có tiếng tốt trong vòng những người I-sơ-ra-ên. Sê-sa-rê là một thành lớn, mỗi ngày đều có thương buôn từ Sê-sa-rê đi đến các thành khác và thành Giê-ru-sa-lem. Vì thế, chỉ trong mấy ngày Phi-e-rơ ở lại Sê-sa-rê thì tin tức về gia đình Cọt-nây tin nhận Tin Lành đã lan truyền đi khắp xứ Giu-đê. Khi tin ấy lan đến Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem, có lẽ mười một sứ đồ khác cùng hết thảy con dân Chúa trong Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem, đều mong chờ Phi-e-rơ trở về để được nghe ông báo cáo chi tiết.

Danh từ “Lời của Đức Chúa Trời” đối với dân I-sơ-ra-ên là chỉ về những lời được ghi chép trong Thánh Kinh Cựu Ước. Nhưng đối với con dân Chúa trong Hội Thánh thì “Lời của Đức Chúa Trời” bao gồm mọi lời giảng dạy của Đức Chúa Jesus. Một người nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời vào lúc ấy, là một người tin Thánh Kinh Cựu Ước đồng thời tin mọi lời giảng dạy của Đức Chúa Jesus, công nhận Ngài là Con của Đức Chúa Trời, đã chịu chết để chuộc tội

cho loài người, đã sống lại từ trong những kẻ chết, đã thắng thiên, sẽ trở lại để đem Hội Thánh vào thiên đàng; sẽ trở lại để phán xét thế gian và thiết lập Vương Quốc Trời.

2 Khi Phi-e-rơ đã lên đến thành Giê-ru-sa-lem, những người chịu cắt bì trách móc ông.

3 Họ đã nói: Người đã vào nhà những người chưa chịu cắt bì và đã ăn với họ!

Hội Thánh đã được thành lập tại Giê-ru-sa-lem với 12 sứ đồ và các môn đồ đều là người I-sơ-ra-ên. Hàng mấy ngàn người tin nhận Tin Lành sau đó cũng đều là người I-sơ-ra-ên. Tất cả họ đều là những người đã chịu cắt bì theo luật pháp Cựu Ước. Vì thế, có thể nói, con dân Chúa trong Hội Thánh lúc ban đầu đều là những người thuộc dân I-sơ-ra-ên và là những người chịu cắt bì.

Khi Phi-e-rơ về đến Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem thì ông đã bị Hội Thánh quở trách về việc ông đã vào nhà của những người thuộc dân ngoại, là những người chưa chịu cắt bì, lại còn ngồi ăn chung với họ.

Thật ra, trong Thánh Kinh không hề có điều luật ngăn cấm dân I-sơ-ra-ên vào nhà người thuộc các dân ngoại hoặc ngăn cấm dân I-sơ-ra-ên ăn chung với những người thuộc các dân ngoại. Đó chẳng qua là luật do giới Pha-ri-si đặt ra trong Do-thái Giáo. Quý ông bà anh chị em có thể tra tìm danh từ “Do-thái Giáo” trên khu mạng từ điển của Hội Thánh để xem chi tiết về Do-thái Giáo [1].

4 Nhưng Phi-e-rơ đã bắt đầu giải bày cho họ theo thứ tự, rằng:

5 Ta đã ở trong thành Gióp-bê, đang cầu nguyện, thì trong sự ngất trí, ta đã thấy khải tượng. Có một vật dụng kia, giống như cái khăn lớn, được thả xuống từ trời bởi bốn góc, và đến tận ta.

6 Ta đã chăm chú, xem xét, thấy trong đó có các loài thú bốn chân trên đất, các thú rừng, các côn trùng, và các loài chim trời.

Trước Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem, với sự hiện diện của các sứ đồ khác, Phi-e-rơ đã bắt đầu thuật lại sự việc theo trình tự. Ông đã bắt đầu với khải tượng của mình, tại thành Gióp-bê.

Chúng ta đã biết, qua khải tượng đó, Đức Chúa Trời đã tỏ cho Phi-e-rơ biết rằng, sau khi Đấng Christ hoàn thành sự cứu chuộc loài người ra khỏi sức mạnh và hậu quả của tội lỗi, thì tất cả mọi người, dù là thuộc dân tộc nào cũng đã được Đức Chúa Trời làm cho tinh sạch. Việc còn lại là mỗi người phải tự mình tiếp nhận sự tinh sạch ấy, bằng sự thật lòng ăn năn tội và tin nhận sự chết chuộc tội của Đấng Christ. Chính vì thế mà Tin Lành phải được rao giảng cho muôn dân. Riêng về các loài côn trùng, điều, thú bị kể là không tinh sạch do hậu quả sự phạm tội của loài người thì đương nhiên được kể là tinh sạch, sau khi hậu quả sự phạm tội của loài người đã được Đức Chúa Trời giải quyết. Chính vì thế mà Đức Chúa Trời phán rằng, Ngài đã làm cho sạch các loài ấy.

Khải tượng của Phi-e-rơ cho thấy, đến các loài thú không tinh sạch vì hậu quả sự phạm tội

của loài người, còn được Đức Chúa Trời làm cho sạch bởi sự chết chuộc tội của Đấng Christ, huống chi là loài người. Nếu Đức Chúa Trời chỉ cần Phi-e-rơ đến nhà Cột-nây để giảng Tin Lành thì Ngài đã ban cho Phi-e-rơ khả tượng tương tự như khả tượng đã ban cho Phao-lô, về sự đến xứ Ma-xê-đoan để giảng Tin Lành cho dân Ma-xê-đoan (Công Vụ Các Sứ Đồ 16:9-10). Ngài không cần phải ban cho Phi-e-rơ khả tượng về các loài thú không sạch đã được Ngài làm cho sạch.

Giáo Hội Cơ-đốc Phục Lâm cương quyết bác bỏ lẽ thật: **Đức Chúa Trời đã làm cho các loài côn trùng, điều, thú không sạch trở nên sạch.** Một số người trong giáo hội ấy còn lý luận rằng, những gì Phi-e-rơ nhìn thấy trong khả tượng là “không thật” nên không thể áp dụng vào trong thực tế. Vậy thì có phải các khả tượng Giảng nhìn thấy và ghi lại trong sách Khải Huyền cũng đều là không thật, không thể áp dụng vào thực tế? Tục ngữ Việt Nam có câu: “Một người nói ngang, ba làng cãi không lại.” Vì thế, quý con dân Chúa đừng bận tâm tranh luận với họ. Lẽ thật chỉ cần được công bố; tiếp theo là việc làm của Đấng Thần Linh. Những người nào đã được nghe, đọc lẽ thật mà vẫn cứng lòng không tin thì chúng ta hãy “phủi bụi đã dính chân mình” đối với họ (Ma-thi-ơ 10:14; Mác 6:11; Lu-ca 9:5; 10:11; Công Vụ Các Sứ Đồ 13:51). “Phủi bụi đã dính chân mình” theo nghĩa đen là hành động phủi bụi thật sự nơi chân, để tỏ ra rằng, mình đã hết trách nhiệm. Nghĩa bóng là cầu nguyện xin Chúa thánh hóa mình khỏi những sự ô uế khi tiếp xúc với họ; điển hình là những lời họ vu khống, sỉ nhục mình; rồi, tránh xa họ.

7 Ta đã nghe có tiếng phán với ta: Hỡi Phi-e-rơ! Hãy trở dậy! Làm thịt và ăn!

8 Ta đã thưa: Lạy Chúa, không thể nào! Vì chẳng bao giờ thứ gì chẳng sạch hoặc ô uế vào trong miệng của tôi.

Trong Công Vụ Các Sứ Đồ 10:13, Lu-ca đã ghi lại chính xác lời tường thuật của Phi-e-rơ, trong Công Vụ Các Sứ Đồ 11:7. Nhưng trong Công Vụ Các Sứ Đồ 10:14 thì Lu-ca đã ghi lại cách diễn ý lời tường thuật của Phi-e-rơ, trong Công Vụ Các Sứ Đồ 11:8. Lu-ca đã diễn ý:

“Vì chẳng bao giờ thứ gì chẳng sạch hoặc ô uế vào trong miệng của tôi.”

thành:

“Vì tôi chẳng bao giờ ăn thứ gì chẳng sạch hoặc ô uế.”

Dù hình thức hai câu văn khác nhau nhưng ý nghĩa thì không hề thay đổi. Vì thế, không có gì là sai lạc hay mâu thuẫn trong Lời Chúa. Đây là trường hợp thường xảy ra trong Thánh Kinh, khi Tân Ước trích dẫn Cựu Ước; hoặc trong sự tường thuật cùng một sự kiện của bốn sách Tin Lành. Đây cũng là trường hợp luôn xảy ra khi Thánh Kinh được dịch từ nguyên ngữ sang các ngôn ngữ khác.

9 Nhưng tiếng từ trời lại phán với ta lần thứ nhì: Những vật gì Đức Chúa Trời đã làm cho sạch, ngươi chớ xem là chẳng sạch.

10 Sự ấy xảy ra đến ba lần; rồi hết thấy được kéo lại lên trời.

Ba lần Đức Chúa Trời phán với Phi-e-rơ về sự Ngài đã làm cho sạch những côn trùng, điều, thú vốn không sạch. Nếu ai cho rằng, các loài đó vẫn không sạch thì chính người ấy đang vô tình gán cho Đức Chúa Trời tội nói dối với Phi-e-rơ!

Đức Chúa Trời không hề đem các loài côn trùng, điều, thú không sạch ra để so sánh với hoặc tiêu biểu cho loài người. Ngài chỉ muốn cho Phi-e-rơ hiểu rằng, sự chết chuộc tội của Đấng Christ đã giải quyết hậu quả sự phạm tội của loài người tác động trên chính họ và trên muôn loài. Vì thế, sự không sạch của các loài đó đương nhiên cũng đã được giải quyết, khi chính loài người đã được Đức Chúa Trời làm cho sạch.

Như vậy, về mặt thuộc thể, loài người có thể ăn thịt tất cả các loài động vật như thời sau cơn Lụt Lớn nhưng trước thời luật pháp được ban hành trong chữ viết; ngoại trừ không được ăn máu hoặc thịt còn có máu:

“Bất cứ vật gì cử động mà có sự sống thì sẽ là đồ ăn cho các người, như mọi thứ rau xanh mà Ta đã ban cho các người. Nhưng thịt có sự sống, có máu, thì các người đừng ăn.” (Sáng Thế Ký 9:3-4).

Về mặt thuộc linh, bất cứ người nào cũng đã được Đức Chúa Trời làm cho sạch hậu quả và trách nhiệm của sự phạm tội, sau sự chết chuộc tội của Đấng Christ. Mỗi người chỉ cần tiếp nhận sự thánh hóa đó qua sự thật lòng ăn năn tội và hoàn toàn tin nhận sự chết chuộc tội của Đấng Christ.

11 Kìa, ngay lúc đó, ba người từ thành Sê-sa-rê chịu sai đến với ta, đã đến tận căn nhà ta đã ở trong đó.

12 Đấng Thần Linh đã bảo ta đi với họ, chớ nghi ngờ chi. Nay, sáu người anh em cùng Cha đây đã cùng đi với ta, và chúng ta đã vào trong nhà của người.

Qua lời tường trình trên đây của Phi-e-rơ, chúng ta biết, có tất cả là bảy người trong Hội Thánh đến nhà Cọt-nây để giảng Tin Lành và tiếp nhận những người không phải dân I-sơ-ra-ên vào trong Hội Thánh. Con số bảy tiêu biểu cho sự trọn vẹn về thuộc linh.

Phi-e-rơ là sứ đồ đứng đầu trong các sứ đồ và được Đấng Christ trực tiếp giao cho chức vụ chăn bầy (Giăng 21:15-19). Sáu người anh em cùng Cha có thể đã từ Giê-ru-sa-lem đồng hành với Phi-e-rơ trong cuộc hành trình đi thăm các Hội Thánh địa phương, trong xứ Giu-đê. Cũng có thể họ là những người vốn ở Giê-ru-sa-lem nhưng vì sự bách hại của Do-thái Giáo, đã lánh nạn đến thành Gióp-bê và ở lại đó. Dù là thuộc về trường hợp nào thì qua Công Vụ Các Sứ Đồ 10:39, chúng ta cũng có thể hiểu rằng, họ là những môn đồ từng theo chân Chúa, từng chứng kiến mọi sự giảng dạy và mọi dấu kỳ, phép lạ Chúa đã làm ra. Rất có thể, họ là các trưởng lão trong Hội Thánh.

Phi-e-rơ khẳng định, Đấng Thần Linh đã sai ông đi, đến nhà của Cọt-nây. Vào thời điểm ấy, Hội Thánh đã quen thuộc với sự hiện diện của Đấng Thần Linh trong Hội Thánh, quen thuộc với sự hành động của Ngài qua Phi-e-rơ. Điển hình là sự qua Phi-e-rơ, Đấng Thần Linh đã

đánh chết vợ chồng A-na-nia và Sa-phi-ra, về tội tham lam và dối trá.

Chữ “người” trong câu 12 và câu 13 (ngoại trừ chữ cuối cùng trong câu 13) là chỉ về Cọt-nây.

13 Người đã thuật lại cho chúng ta, thế nào người đã thấy một thiên sứ trong nhà của người, đứng và phán với người: Hãy sai người đến thành Gióp-bê, mời Si-môn, gọi là Phi-e-rơ.

14 Người ấy sẽ nói cho người những lời, bởi những lời đó người và cả nhà của người sẽ được cứu rỗi.

Phi-e-rơ đã thuật lại cho Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem nghe về khái tượng của Cọt-nây; mà ông và sáu người cùng đi với ông đã được nghe từ miệng của Cọt-nây. Nhờ đó, Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem hiểu rằng, chính Đức Chúa Trời đã sắp xếp mọi sự. Chính Đức Chúa Trời, qua thiên sứ của Ngài, đã công bố rằng, những người thuộc các dân ngoại cũng được hưởng sự cứu rỗi.

Những lời Phi-e-rơ rao giảng cho gia đình Cọt-nây đã đem sự cứu rỗi đến cho cả nhà của ông; là vì những lời đó công bố, Đức Chúa Jesus là Đấng Christ, tức Đấng Cứu Rỗi của loài người. Gia đình của Cọt-nây có được sự cứu rỗi là vì họ tin nhận Đấng Christ.

Về sau, Phao-lô và Si-la cũng đã truyền cho viên cai ngục tại thành Phi-líp, là một người thuộc dân ngoại: *“Hãy tin nơi Đức Chúa Jesus Christ! Thì người và nhà của người sẽ được cứu rỗi.”* (Công Vụ Các Sứ Đồ 16:31). Đó cũng chính là trọng tâm của Tin Lành.

15 Ta đã bắt đầu nói thì Đức Thánh Linh đã giáng trên họ, cũng như trên chúng ta, vào lúc ban đầu.

16 Ta đã nhớ lại lời phán của Chúa mà Ngài đã phán: Thật! Giảng đã làm báp-tem trong nước; nhưng các người sẽ được báp-tem trong thánh linh. [Công Vụ Các Sứ Đồ 1:5]

“Ta đã bắt đầu nói” có nghĩa là Phi-e-rơ chưa kết thúc bài giảng của mình. Nhưng ngay trong lời mở đầu của Phi-e-rơ đã gồm đủ các yếu tố của tin tức tốt lành từ Đức Chúa Trời truyền cho nhân loại (Công Vụ Các Sứ Đồ 10:34-43).

Trong lòng của những người nghe đã hoàn toàn tin nhận mọi lời Phi-e-rơ đã rao giảng nên họ lập tức được cứu rỗi, lập tức được Đức Chúa Trời ban cho Đức Thánh Linh, lập tức được Đức Chúa Jesus báp-tem trong thánh linh. Và Đức Thánh Linh đã lập tức ngự trong thân thể của họ, ban cho họ ân tứ nói các ngoại ngữ để họ tôn vinh Đức Chúa Trời. Mà đó cũng là ấn chứng Đức Chúa Trời đã ban cho họ sự cứu rỗi; Đức Chúa Jesus đã tiếp nhận họ vào trong Hội Thánh, tức vào trong chính Ngài; Đức Thánh Linh đã ngự trong họ và tác động trong họ.

Sự kiện đó khiến cho Phi-e-rơ nhớ lại lời phán của Đấng Christ về sự những ai tin Ngài sẽ được báp-tem trong thánh linh, như đã được ghi lại trong Công Vụ Các Sứ Đồ 1:5. Khi Phi-e-rơ nói như vậy là ông bao gồm dân I-sơ-ra-ên và các dân khác vào trong sự được báp-tem

trong thánh linh. Đó cũng là một hình thức công bố rằng, Hội Thánh của Chúa bao gồm bất cứ ai trong bất cứ dân tộc nào, miễn là người ấy thật lòng tin nhận Đấng Christ.

17 Vậy, nếu Đức Chúa Trời đã ban cho họ cũng cùng một ơn như cho chúng ta, những người đã tin nơi Đức Chúa Jesus Christ, thì thật sự ta là ai mà có thể ngăn cản Đức Chúa Trời?

Câu hỏi này của Phi-e-rơ đề hỏi chính ông nhưng cũng là câu hỏi dành cho tất cả mọi người đang có mặt.

Cách đặt câu hỏi này cũng cần được dùng để hỏi những người thuộc Giáo Hội Cơ-đốc Phục Lâm, về khái tượng Đức Chúa Trời đã ban cho Phi-e-rơ: Nếu Đức Chúa Trời đã ba lần tuyên bố Ngài đã làm cho sạch mọi loài không sạch thì Giáo Hội Cơ-đốc Phục Lâm là ai mà dám bảo rằng, chúng vẫn không sạch? Giáo Hội Cơ-đốc Phục Lâm là ai mà dám bác bỏ lời phán của Đức Chúa Trời đã được Ngài lập lại đến lần thứ ba?

18 Khi họ đã nghe các lời ấy thì im lặng; rồi tôn vinh Đức Chúa Trời, rằng: Vậy, Đức Chúa Trời thật cũng đã ban cho các dân ngoại sự ăn năn vào trong sự sống.

Sau khi Hội Thánh tại Giê-ru-sa-lem lắng nghe lời tường trình của Phi-e-rơ thì mọi người đã im lặng, không còn lời quở trách Phi-e-rơ, về sự ông giao tiếp với dân ngoại. Cũng không ai thắc mắc gì. Chúng ta có thể hiểu rằng, chính Đức Thánh Linh đã khai sáng thần trí của mỗi người, để ai nấy đều hiểu rõ lẽ thật, do Phi-e-rơ trình bày, về sự các dân ngoại cũng được hưởng sự cứu rỗi. Chúng ta có thể hiểu rằng, ai nấy đều nhớ lại mệnh lệnh của Đấng Christ, về việc khiến cho muôn dân trở nên môn đồ của Ngài.

Cảm tạ Đức Chúa Trời về ơn cứu rỗi mà Ngài đã ban cho muôn dân trên đất, trong đó có dân tộc Việt Nam của chúng ta. Cảm tạ Đức Chúa Trời vì Ngài đã ban cho sự hiện diện của Hội Thánh giữa dân tộc Việt Nam. Nguyện rằng, lẽ thật của Lời Chúa sẽ đem sự cứu rỗi đến cho những ai có lòng tìm kiếm Ngài. Nguyện rằng, lẽ thật của Lời Chúa sẽ giải phóng những ai đã tin nhận sự cứu rỗi của Ngài nhưng bị rơi vào sự giảng dạy tà giáo của các giáo hội.

Nguyện Đức Thánh Linh dẫn chúng ta vào trong mọi lẽ thật của Lời Chúa (Giăng 16:13). Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta (Giăng 17:17). Nguyện Đức Chúa Trời thành tín của sự bình an giữ cho tâm thần, linh hồn, và thân thể xác thịt của chúng ta nên thánh trọn vẹn, không chỗ trách được, cho sự đến của Đức Chúa Jesus Christ (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23). A-men!

Huỳnh Christian Timothy
Huỳnh Christian Priscilla
16/10/2021

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf!**

[1] <https://thewordtoyou.net/dictionary/>

Karaoke Thánh Ca: “Bao Năm Theo Ngài”

<https://karaokethanhca.net/bao-nam-theo-ngai/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: <https://thewordtoyou.net/bible/>.

- Các chữ nằm trong hai dấu { } không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được hàm ý theo cấu trúc của văn phạm tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp.
- Các chữ nằm trong hai dấu [] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, đó là chú thích của người dịch.

Những sách nào đã được hiệu đính hoàn toàn sẽ được đăng tại đây:

<https://christ.thanhkinhvietngu.net/>.